ΑΝΑΠΗΡΟΙ - ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ
ἐγκαταλειφθέντες ἀπὸ τὴν ΕΡΕ
ψηφίσατε μὲ φανατισμὸν
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐπιστολὴ τοῦ πρώην προέδρου τῆς Συνομοσπονδίας κ. Ι. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ θερμῶς ὅπως καταχωρήσητε εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν, τὴν κάτωθι ἐπιστολήν μου, ἀπευθυνομένην εἰς τοὺς συναδέλφους μου ἀναπήρους καὶ θύματα τῶν ἐθνικῶν μας πολέμων.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, θύματα καὶ ἀνάπηροι τῶν ἐθνικῶν μας πολέμων, σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν μου τόσον ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς προέδρου τῆς Ἐθνικῆς μας Συνομοσπονδίας, ὅσον καὶ ὡς συναδέλφου σας πεπειραμένου ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη προεδρίας μου ἐν τῇ Συνομοσπονδίᾳ.

Συνάδελφοι, ἡ ἐθνική μας τάξις διέρχεται τὴν πιὸ κρίσιμον καμπήν. Ἡ ὀκταετὴς διακυβέρνησις τῆς πατρίδος μας ὑπὸ τῆς ΕΡΕ ἡ ὁποία παρεγνώρισεν ὁλοσχερῶς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Πολιτείας ἔναντι τῶν ὑπὲρ ταύτης θυσιασθέντων ἔφερε τὴν ἐθνικὴν μας τάξιν οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς δυσχερῆ θέσιν.

Ὅλαι αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ 1959 διοικήσεων τῆς Συνομοσπονδίας μας, ὄχι μόνον συναντοῦσαν τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ, διὰ τὴν ἔστω καὶ στοιχειώδη ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῆς τάξεως καὶ δὴ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μηδαμινῶν συντάξεων, λόγῳ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμαρίθμου ἀλλὰ καὶ λόγῳ αὐτῶν τῶν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν καὶ παρενεχλήσεων των προέβη εἰς τὴν αὐθαίρετον καὶ παράνομον ἀντικατάστασιν, τόσον ἐμοῦ ὡς προέδρου τῆς Συνομοσπονδίας, ὅσον καὶ τοῦ ὑπολοίπου διοικητικοῦ συμβουλίου της.

Τὴν πρωτάκουστόν εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ ἤθη ἐνέργειαν των ταύτην τὴν ἐφήμροζον ἔκτοτε διὰ τῆς νοθείας καὶ ψυχολογικῆς βίας διὰ φανερᾶς ἐπεμβάσεως τῶν ὀργάνων της. Γενικῶς δὲ ἡ συμπεριφορὰ τῆς ΕΡΕ κατὰ τὰ ὀκτὼ ἔτη τῆς διακυβερνήσεως της ἔναντι τῆς ἐθνικῆς μας τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῶν ἄλλων τῶν λοιπῶν συγγενῶν μας κατηγοριῶν τραυματιοπολεμιστῶν, ὑπῆρξεν ἐθνικῶς ἀπαράδεκτος καὶ ἐπιζήμιος, ἐνῶ τουναντίον, οἱ ἀποτελοῦντες σήμερον τὴν παράταξιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὅταν διεκυβέρνησαν τὴν πατρίδα μας κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα 1951—91,53 καὶ μάλιστα εἰς μίαν δυσμενῆ ἐποχήν, ἐπέδειξαν κατανόησιν ἔναντι τῆς τάξεως μας καὶ μερικῶς ἱκανοποίησαν τὰς οἰκονομικάς μας διεκδικήσεις διὰ τῶν δύο αὐξήσεων τῶν μηδαμινῶν συντάξεών μας καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τῶν τότε ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ὑπουργῶν Γ. Μαύρου καὶ Κ. Μητσοτάκη τῆς ὑποχρεωτικῆς καὶ κατὰ στάδια ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου εἰς δραχμὰς 50 κατὰ ἑκατοστὸν ἀναπηρίας καὶ ἀναλόγως τῶν θυμάτων πολέμου, ὡς ἦσαν προπολεμικῶς.

Τὴν ἀνωτέρω δικαίαν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν κατὰ στάδια ἐφαρμογὴν ἠρνήθη νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατανόηση τὸν πόνον καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν θυσιασθέντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀπορφανισθεισῶν οἰκογενειῶν των.

Ὅθεν ἅπαντες οἱ ἀνάπηροι καὶ τὰ θύματα πολέμου ὡς καὶ οἱ ἐν ὅπλοις συνάδελφοί μας τραυματιοπολεμισταί, συγκρίνοντες τὴν συμπεριφορὰν τῶν δύο παρατάξεων ἔναντι τῆς τάξεώς μας, τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἂς θέσουν τὸ χέρι των εἰς τὴν καρδιὰ καὶ ἂς ψηφίσουν μὲ φανατισμὸν τὴν Ἕνωσιν Κέντρου μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὴν πατρίδα μας ὑπηρετοῦν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικήν μας τάξιν διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν χρονιζόντων αἰτημάτων μας.

Σᾶς χαιρετῶ
Μὲ συναδελφικὴν ἀγάπην
ΙΩ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
πρώην πρόεδρος Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἑλλάδος

Ἀνάστασιν ἑώρτασαν χθὲς οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούοντες τὸν Γεώργιον Παπανδρέου

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ - ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔμειναν χθὲς κατάπληκτοι... Οὐδέποτε κατὰ τὸ παρελθὸν παρέστησαν εἰς παρομοίαν ἀνθρωποθάλασσαν καὶ οὐδέποτε παρέστησαν θεαταὶ παρομοίου παραληρήματος ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ χθεσινὴ συγκέντρωσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἔχει προηγούμενον. Κατ' ἀντικειμενικὰς διαπιστώσεις ἦτο κατὰ 50ο)ο μεγαλυτέρα τῆς συγκεντρώσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου καὶ ὑπερδιπλασία τῆς συγκεντρώσεως τῶν δύο κομμάτων ΕΡΕ καὶ Προοδευτικῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκεντρωθέντων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ. Δὲν ἔχομεν συνηθίσει εἰς τοιαύτης ἐκτάσεως ἀνθρωποπλημμύραν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχουν μέτρα ὑπολογισμοῦ τοῦ ὄγκου τοῦ χθεσινοῦ ἀκροατηρίου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου. Ἐλέχθη χαρακτηριστικῶς ὅτι ἡ συγκέντρωσις θὰ εἶχεν καλύψει ὁλόκληρον τὸ κέντρον τῆς πρωτευούσης, ἐὰν εἶχαν ἐγκατασταθῆ μεγάφωνα εἰς περισσότερα σημεῖα. Καὶ εἶναι τοῦτο ἀληθὲς διότι διὰ πρώτην φορὰν χθὲς ὑπῆρχον ἀκροαταὶ εἰς τὰς πλατείας Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας.

Ρίγη συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσκάλεσε τὸ χθεσινὸν θέαμα. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἀπογευματινῆς καὶ ἐνωρίτερον ἀκόμη πλήθη κόσμου συνέρρεαν εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ παιδιὰ ἀπὸ ὅλας τὰς συνοικίας τῆς πρωτευούσης προσῆλθον ἀπὸ ἑνωρίς εἰς τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως, διὰ νὰ καταλάβουν θέσεις, ποὺ θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ βλέπουν ἀγορεύοντα τὸν ἀρχηγόν κ. Γ. Παπανδρέου.

Λαός, Λαὸς πολύς καὶ ἀμέτρητος. Ἕνα πρωτοφανὲς ρεῦμα ἀνθρώπων κατήρχετο πρὸς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος ἀπὸ ὅλας τὰς ὁδούς. Δὲν ἦσαν ἄνθρωποι περίεργοι καὶ ἀδιάφοροι. Τὰ πρόσωπά των ἔλαμπαν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ δὲν ἄργησαν νὰ τὸν ἐκδηλώσουν ἀνταποκρινόμενοι μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς εἰς τὰ μεταδιδόμενα ἀπὸ τῶν μεγαφώνων συνθήματα.

Πρὶν φθάσῃ ἡ 7η ἐσπερινὴ ὁ χῶρος τῆς πλατείας εἶχεν ἀσφυκτικῶς ὑπερπληρωθῆ ἀπὸ ἐνθουσιῶντα πλήθη. Ἀλλ' ἡ συρροὴ τοῦ λαοῦ συνεχίζετο μὲ αὐξάνοντα ρυθμόν. Δὲν ἤρχισε ὠργανωμένος εἰς ὁμάδας ὁ λαός. Προσήρχετο αὐθορμήτως χωρὶς πλακάτ καὶ χωρὶς «ἐντολάς» διὰ «ὠργανωμένας ἐκδηλώσεις». Δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη ὀργανώσεως.

Τὴν 8ην ἐσπερινὴν ἡ συγκέντρωσις ἦτο ἀπέραντος. Κατελάμβανε κατ' ἀρχὴν ὁλόκληρον τὸν χῶρον τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, τὴν ὁδὸν Δραγατσανίου, τὴν πλατεῖαν Ἁγίων Θεοδώρων καὶ τμῆμα τῶν ὁδῶν Ἀριστοτέλους καὶ Εὐριπίδου, ὁλόκληρον τὴν ὁδὸν Παπαρρηγοπούλου μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἡραξιτέλους καὶ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Παρνασσοῦ. Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶχε πυκνότατον ἀκροατήριον μέχρι τῶν ὁδῶν Ἀμερικῆς καὶ Ε. Μπενάκη καὶ ἀραιότερον μέχρι Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας. Ἡ Πανεπιστημίου εἶχεν ἐπίσης καταληφθῆ ἀπὸ πυκνὰ πλήθη μέχρι τῆς Ἐμμανουὴλ Μπενάκη καὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἀκροατήριον ἐπεξετείνετο ἀραιότερον μέχρι σχεδὸν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ Χαυτεῖα. Οἱ περίβολοι τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῆς Ἀκαδημίας ἦσαν πλήρεις ἀκροατῶν. Ἀσφυκτικῶς πλήρης ἦσαν αἱ ὁδοὶ Κοραῆ, Ἐδουάρδου Λῶ καὶ Πεσμαζόγλου. Πλῆθη ἀκροατῶν εἶχον καταλάβει τὰς ὁδοὺς Ἱππο κράτους, Ρήγα Φερραίου καὶ Γρηγορίου Ε' μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας. Πυκνὰ πλήθη λαοῦ ὑπῆρχον καὶ εἰς τὰς ἄλλας παρόδους τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ Συντάγματος μέχρι καὶ τῆς Ὁμονοίας. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς ἔφθαναν οἱ ἀκροαταί. Ἑκατοντάδες ἄτομα παρηκολούθουν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ἀπὸ τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα τῶν πέριξ τῆς πλατείας πολυκατοικιῶν.

Ἐπὶ 10 σχεδὸν λεπτὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου παρέμεινεν ἄφωνος καὶ συγκεκινημένος εἰς τὸν ἐξώστην χαιρετῶν τὰ παραληροῦντα ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πλήθη. Ἐχειροκρότουν καὶ ἐζητωκραύγαζον ὅλοι καὶ ὅσοι τὸν ἔβλεπαν καὶ ὅσοι τὸν ἤκουον μόνον. Ὑπῆρχεν ἀκόμη κόσμος ποὺ οὔτε ἔβλεπεν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄκουεν τὸν ἀρχηγόν τῆς Ε.Κ. καὶ ὅμως ἔμενεν ἐκεῖ. Τοῦ ἤρκει ἡ συγκίνησις ποὺ προσκάλει ἡ παλλομένη ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ἀνθρωποθάλασσα.

Ὅταν ὁ κ. Παπανδρέου εἰς ἕνα σημεῖον τοῦ λόγου του ἀνέφερε τὴν λέξιν «ἀνάστασιν» τὰ πλήθη ἤρχισαν νὰ ψάλουν αὐθορμήτως τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐνῷ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἤναψαν δεκάδες κεριῶν. Ὁ κ. Παπανδρέου διέκοψε τὴν ὁμιλίαν του καὶ παρηκολούθησεν συγκεκινημένος τὴν αὐθόρμητον αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἀκροατῶν.

Ἡ μεγαλειώδης χθεσινὴ συγκέντρωσις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ῥόσημον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον ποὺ ἔψαλαν συγκεκινημένοι οἱ συγκεντρωθέντες. Πλῆθος ἐνθουσιώντων ὀπαδῶν τῆς Ε.Κ. συνώδευσαν τὸν κ. Παπανδρέου μέχρι τῆς πλατείας Συντάγματος μὲ ζωηρὰς ἐκδηλώσεις.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Θὰ ὑπάρξῃ στοργικὴ ἀντιμετώπισις πολεοδομικοῦ καὶ ἄλλων θεμάτων

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Οἱ στόχοι εἶναι γενικοί, καθολικοί, κεντρικὸς δὲ καὶ βασικὸς στόχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ αἱ ἀνάγκαι του. Ὑγεία Στέγη — Διατροφὴ — Παιδεία.

Ἰδοὺ τί ἀξίζει καὶ πρέπει νὰ καταστῇ ὁ πρῶτος στόχος τοῦ προγραμματισμοῦ μας. Ἐπάνω ἀκριβῶς εἰς τὸν εὐγενικὸν αὐτὸν στῖβον τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν θὰ θεμελιωθῇ τὸ μέλλον τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως. Μὲ ἕνα λαὸν ὑγιῆ, χορτασμένον, μορφωμένον, γεμάτον ἀπὸ αἴσθημα ἀσφαλείας καὶ ὄρεξιν δι' ἐργασίαν ἠμπορεῖ μόνον νὰ γίνῃ ἡ ἐξόρμησις διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν ἀνωτέρων κορυφῶν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἰδοὺ διατὶ πρέπει τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ πρόγραμμα κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς ἐὰν δὲν δημιουργήσωμεν ἐσωτερικὴν ἀγοράν. Καὶ διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐσωτερικὴ ἀγορὰ πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας

Διὰ νὰ καταρτισθῇ ὅμως ἕνα ὁλοκληρωμένον γενικὸν πρόγραμμα ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις ἐπὶ μέρους περιφερειακῶν προγραμμάτων. Ἡ σύνταξις ὅμως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ περιφερειακῶν προγραμμάτων ἀπαιτοῦν πραγματικὴν ἀποκέντρωσιν.

Οἱ σοφοὶ κυβερνῆται τοῦ παρελθόντος ἐνόμισαν ὅτι διὰ τὴν ἀποκέντρωσιν ἀρκεῖ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς νομάρχας ἡ ἐξουσία νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια διὰ νὰ διευκολύνωνται εἰς τὰ τουριστικὰ των ταξίδια ἀνὰ τὰς Εὐρώπας οἱ ὀλίγοι, ἢ τὸ πολὺ-πολὺ νὰ ἐκδίδουν καὶ ἀδείας λειτουργίας ἐλαιοτριβείων.

Ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἀποκέντρωσις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία παρέχει ὅλα τὰ μέσα εἰς τὰς περιφερείας διὰ νὰ καταστοῦν ὑγιᾶ κύτταρα εὑρισκόμενα μεταξύ των εἰς ἁρμονικὴν σχέσιν ἐντὸς ζωντανοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἀλλ' ἡ κατάργησις τῆς καταθλιπτικῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὸ κέντρον προϋποθέτει, ὄχι ἁπλῶς ὀλίγους ὑπαλλήλους ἀσχολουμένους μὲ αἰτήσεις καὶ συνεδριάσεις ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκονομικήν της πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξίν της βάσει σχεδίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀξιοποιήσῃ πλήρως τὰς πλουτοπαραγωγικὰς πηγάς της. Καὶ ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν μιᾶς περιφερείας δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς δημιουργίας μεμονωμένων ἔργων ἀλλὰ διὰ τῆς δημιουργίας ἀλληλοσυμπληρουμένων ἔργων τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τὴν λειτουργίαν των βιώσιμον καὶ ἀποδοτικήν. Τὴν βασικὴν ταύτην ἔννοιαν οὐδέποτε ἀντελήφθησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς ΕΡΕ. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα εἶναι ἡ ὑπόθεσις τοῦ φέρρυ — μπώτ, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδώσῃ σοβαρὰ ὠφελήματα εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἐὰν ἦτο σχεδιασμένη μὲ τὴν δημιουργίαν ἄλλων συμπληρωματικῶν ἔργων ὡς εἶναι π. χ. τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς οἱ ἀντίπαλοι μας δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ τὴν σημασίαν τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν διαφόρων ἔργων καὶ τομέων τῆς οἰκονομίας καὶ κατεσκευάζοντο ἐργοστάσια σακχάρεως εἰς περιοχὰς ὅπου δὲν ὑπῆρχον τεῦτλα ἢ ἐργοστάσια συσκευασίας γάλακτος ἐκεῖ ὅπου δὲν παρήγετο γάλα, ξενοδοχεῖα εἰς τόπους ὅπου δὲν ὑπῆρχε νερὸ ἢ ὁδοὶ προσπελάσεως κλπ. Ρίψατε μίαν ματιὰν εἰς τὴν πόλην εἰσόδου τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Πάτρας καὶ ἀναζητήσατε τὰ τουριστικὰ ἔργα καὶ τὰ συμπληρωματικὰ αὐτῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀπογοητευθῆτε.

Οὕτω θὰ πρέπει νὰ καταστῇ ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἐξαγγελία καὶ ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἔργου ἀπὸ ἕνα κρατικὸν μηχανισμὸν ὅπως τὸν φανταζόμεθα ἡμεῖς καὶ ὅπως εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὸν ὀργανώσωμεν, θὰ σημαίνει πλέον ὄχι τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἔργου τούτου ἀλλὰ τὴν συμπλήρωσίν του μὲ σειρὰν ὁλόκληρον ἀπὸ ἔργα ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀξιοποίησίν του.

Πάτραι: ἀφετηρία

Ἰδοὺ ἀκριβῶς τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου προγραμματίζεται καὶ ἡ δικαίωσις τῶν προσδοκιῶν τῆς ἰδιαιτέρας μας ἀναπτύξεως καὶ μία ἄλλη ἀκόμη δικαία ὑπόθεσις. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰδικῆς μας περιφερείας καὶ πόλεως εἰς τὸ ἐπίπεδον καὶ τὴν περιωπὴν ποὺ τῆς ἁρμόζει. Τοῦτο εἶναι τὸ καθῆκον μας.

Πρῶτον διότι ἔχει τὴν δυνατότητα καὶ ἡ περιοχή μας καὶ ἡ πόλις μας εἰδικώτερον νὰ ἀποτελέσουν κυριολεκτικῶς τὴν τοπικὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐξορμήσεως πρὸς τὴν πρόοδον. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ διότι ἀποτελεῖ τοῦτο τὴν δικαίαν ἀνταπόδοσιν πρὸς τὴν πόλιν ἡ ὁποία προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ σύνθημα καὶ τὸν Ἡγέτην τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἐξορμήσεως.

Τὸ Πανεπιστήμιον

Καὶ τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον θέμα εἶναι ἡ ἵδρυσις τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶχα πρὸ τριημέρου τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἐξαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως. Ἀλλ' ἔχω κρατήσει διὰ τὴν σημερινήν μου ὁμιλίαν κάτι σημαντικώτερον τῆς ἀποφάσεως. Τὴν προοπτικήν. Διότι τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Πατρῶν δὲν θὰ παραμένῃ μέγα, ἔστω, ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα. Θὰ καταστῇ ὁ πυρὴν περὶ τὸν ὁποῖον θὰ ἀναπτυχθῇ μία τεραστία κίνησις ὄχι μόνον πνευματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἀλλ' ἐπίσης παραγωγική, ἐμπορικὴ καὶ οἰκονομική.

Διότι εἶναι φυσικόν, τὴν ἵδρυσιν μιᾶς τοιαύτης κολοσσιαίας κυψέλης πνευματικῆς δράσεως νὰ περιβάλλῃ ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν ἔργων ποὺ θὰ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἔρευναν καὶ τὸν πειραματισμόν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι πέριξ τοῦ Πανεπιστημίου θὰ δημιουργηθῇ ἀριθμὸς βιομηχανικῶν μονάδων διὰ τῆς δραστηριότητος τῶν ὁποίων θὰ ἀξιοποιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης.

Καὶ σᾶς τὸ ἐξομολογοῦμαι μὲ συγκίνησιν καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν. Τὸ πανεπιστήμιον συνοψίζει ὁλόκληρον τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας, ἀλλὰ καὶ τῆς Πελοποννήσου ὁλοκλήρου.

Βιομηχανικὴ ζώνη

Μέγιστον θέμα διὰ τὴν πόλιν ἰσότιμον ἴσως εἰς σημασίαν μὲ τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς Βιομηχανικῆς ζώνης τῶν Πατρῶν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Βιομηχανικὴ ζώνη τὴν τεραστίαν σημασίαν, ποὺ ἠμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ διὰ τὸ οἰκονομικόν μέλλον τῆς περιοχῆς καὶ τῆς χώρας, μας, πρέπει νὰ μελετηθοῦν, νὰ προγραμματισθοῦν καὶ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ ἔργα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ προσελκύσουν τὴν συγκέντρωσιν βιομηχανιῶν.

Τὸ πολεοδομικὸν

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων τῆς τόσον συμπαθοῦς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν (ἰδία τῶν πιστωτικῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως) θὰ ἀποτελέσῃ βασικὸν ἔργον μας.

Τοιοῦτον μέλλον πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ περιφέρειά μας καὶ εἰδικώτερον αἱ Πάτραι αἱ ὁποῖαι θὰ καταστοῦν οὕτω μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας εἰς οἰκονομικὸν σφρῖγος καὶ πληθυσμὸν πόλις τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μὲ μίαν ἀνάλογον προοπτικὴν θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ τὰ εἰδικώτερα προβλήματά της. Ἐνταῦθα θὰ ἤθελα νὰ κάμω μνείαν ἑνὸς ἀκόμη θέματος τὸ ὁποῖον συγκλονίζει τὴν πόλιν μας. Τοῦ πολεοδομικοῦ. Αἱ Πάτραι ὑπέστησαν μίαν ἀληθῆ ἐπιδρομὴν ἀλλοπροσαλισμοῦ καὶ ὑπόπτου καὶ ἀπαραδέκτου πολεοδομικῆς παρεμβάσεως.

Τὰ διάφορα σχέδια, ψηφίσματα, διατάγματα τοῦ ὑπουργείου Οἰκισμοῦ ἀνέκοψαν καὶ ἀπειλοῦν νὰ καταλύσουν τελείως κάθε οἰκοδομικὴν δραστηριότητα εἰς τὴν πόλιν.

Καὶ ἡμεῖς φιλοδοξοῦμεν ἕνα σχέδιον διὰ τὴν πόλιν ἀντάξιον τοῦ μέλλοντος ποὺ τῆς ἐπιφυλάσσομεν. Ἐκσυγχρονισμόν, μὲ προοπτικὴν καὶ μὲ ἐπιστημονικὸν ὀρθολογισμόν.

Ἀλλὰ βεβαίως τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τοὺς παραλογισμοὺς τῆς προηγουμένης καταστάσεως.

Ἀλλὰ εἶναι ἐνδεικτικὸν τὸ γεγονὸς μὲ ποῖον τρόπον καὶ ποίαν νοοτροπίαν ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὠργανωμένων συμφερόντων ἔφθανε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ΕΡΕ μέχρι προγραφῆς ὁλοκλήρων πόλεων.

Παρέχω τὴν διεβεβαίωσιν ὅτι ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μας ἡμερῶν τὸ σχέδιον καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως, ἀφοῦ ἀνασταλοῦν τὰ ἐν ἰσχύϊ μέτρα, θὰ μελετηθοῦν καὶ θὰ λυθοῦν ἐν πλήρει συνεργασίᾳ μετὰ τῆς πόλεως καὶ ἐν πνεύματι ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντός της καὶ μὲ βάσιν τὴν χωροταξικὴν τοποθέτησιν τοῦ νέου Πανεπιστημίου.

Τὰ τοπικὰ θέματα

Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰδικώτερα προβλήματα τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ θὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ μας. Ὡς δεῖγμα τῶν προθέσεώς μας σημειώνω τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου ἐντὸς τῶν 52 ἡμερῶν μέτρα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Οὕτω ἡ χορήγησις τῆς πιστώσεως τῶν δρχ. 75 ἑκ. διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὁδοῦ 111 (Πατρῶν-Τριπόλεως) ἡ χορήγησις πιστώσεως 2,5 ἑκ. διὰ τὴν ἀποπερατωσιν τοῦ δημοτικοῦ Θεάτρου, ἡ διάθεσις ποσοῦ δρχ. 1 ἑκ. διὰ τὴν δημιουργίαν τουριστικοῦ περιπτέρου, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν θεμάτων Κρατικοῦ Νοσοκομείου, ἐθνικοῦ σταδίου, φέρρυ-μπώτ ὡς καὶ ἡ χορήγησις πιστώσεως δρχ. 4,5 ἑκατ. δι' ἔργα Ὀργανισμοῦ Ἀνεργίας, ἀποδεικνύουν τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου διὰ τὸν νομόν μας.

Θὰ ἐσημειώσατε, ἀσφαλῶς, ὅτι θέμα κύριον τῆς σημερινῆς μας ἐπικοινωνίας δὲν ἀπετέλεσε ἡ κριτικὴ τῶν ἀντιπάλων μας καὶ τοῦ παρελθόντος. Διὰ δύο λόγους:

Πρῶτον, διότι τὸ φῶς τῆς 3ης Νοεμβρίου κατηύγασε ἀρκετὰ τὰ πολιτικά μας πράγματα. Καὶ δὲν ἀπομένουν πλέον παρὰ μόνον αἱ σκιαὶ τῶν ἀντιπάλων καὶ τοῦ κόσμου ποὺ τὰ προσωποῦσαν. Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ σκιαμαχήσωμεν.

Ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἀκόμη λόγον. Διότι τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ τοὺς μαχητάς της κατηγγιεῖ ὄχι τὸ πάθος τῆς δημιουργίας καὶ τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ τὸ πάθος τῆς δημιουργίας καὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁλόκληρος ὁ ἀγῶν, ὁλόκληρον τὸ ὀπτικόν μας πεδίον γεμίζει ἀπὸ τὸ ὅραμα ἑνὸς μέλλοντος ποὺ θὰ στηρίξωμε ὄχι εἰς τὸ μίσος ἀλλὰ εἰς τὴν λήθην, ὄχι εἰς τὴν ἀντιδικίαν ἀλλὰ εἰς τὴν πεῖσμα.

Νέα Ἑλλὰς

Οἱ θεμέλιοι λίθοι τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Νέας Ἑλλάδος θὰ κατατεθοῦν εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας καθ' ἑνός μας. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ὀγκολίθους τῆς Ἀρετῆς τοῦ Δικαίου, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Ἰδοὺ αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἀρχαὶ μὲ τὰς ὁποίας ἐφωδιασμένοι θὰ ἐκκινήσωμεν.

Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἀναλαμβάνει ἡ ἰδική σας μεγάλη εὐθύνη. Ἡ εὐθύνη τοῦ Λαοῦ. Εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῆς κοινοβουλευτικῆς μας ἱστορίας ὅλοι ἔχομεν τὸ μερίδιον τῶν εὐθυνῶν μας. Ἡ ἰδική μας εὐθύ